

תהלים

ק"ב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מדות טובות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לבריות:

א הַלְלוּ־יָהּ | אֲשֶׁר־אִישׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה כְּפֶגַעַתוֹ חֶפְזָאֵד: ב גְּבוּרַת בְּאֶרֶץ יְהוָה זָרְעוּ דוֹר
 יִשְׂרָאֵל יְבָרְךָ: ג הַזֶּן־וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד: ד זָרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לַיִּשְׂרָאֵל חֲגוּן
 וְרַחֲמוֹ וְצִדִּיק: ה טוֹב־אִישׁ חֲגוּן וּמְלוֹה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו בִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמּוֹט לְזִכֵּר
 עוֹלָם יְהוָה צִדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רַעָה לֹא יִירָא נְכוֹן לְבוֹ בְּטַח בִּיהוָה: ח סָמוּךְ לְבוֹ לֹא יִירָא
 עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פֶּזֶר | נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד קָרְנוֹ תְרוֹם בְּכָבוֹד:
 י רָשַׁע יִרְאֶה | וְכַעַס שִׁנּוּ יַחֲרֹק וְנַמֵּס תְּאֵזֶת רִשְׁעִים תֹּאבֵד:

ק"ג

בו יסופר נפלאות מוציאת מצרים:

א הַלְלוּ־יָהּ | הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ג מִמְזוֹרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל־כַּלְגַּיִם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 ה מִי בִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְגִבִּיהִי לְשַׁבַּת: ו הַמְשַׁפִּילִי לְרֵאשִׁית בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: ז מְקִימֵי מַעֲרַךְ
 דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־גְּדִיבִים עַם גְּדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֲקֶרֶת הַבַּיִת
 אִם־הַבָּנִים שְׂמִיחָה הַלְלוּ־יָהּ:

ק"ד

בו מבוואר מפני מה זכה יהודה למלכות:

א בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעוֹ: ב הִיתָה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו:
 ג הַיָּם רָאָה וַיִּגַּם הַיַּרְדֵּן יִסַּב לְאַחֹר: ד הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבַנֵּי־צֹאן: ה מֵהַלְדָּן
 הַיָּם כִּי תִגּוֹם הַיַּרְדֵּן תִּסַּב לְאַחֹר: ו הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבַנֵּי־צֹאן: ז מִלְפָּנֵי אֲדוֹן
 חוֹלֵי אָרֶץ מְלִפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ח הַהֶפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מַיִם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיְנוֹ־מַיִם:

אגרות קודש

ב"ה, ט"ז אדי"ש, ה'תשס"ז

ברוקלין, נ. י.

שלום וברכה!

נעם לי להכיר, עכ"פ בכתב, ולקבל הידיעה המשמחת ע"ד נשואיו בקרוב שהרי כל ישראל בבחינת קומה שלמה, ושמחתו של כל אחד ואחת בישראל היא גם שמחתו של הכלל. ובפרט על פי תורת החסידות המדגישה אהבת ישראל ביותר וביותר, עד שאהבת ישראל, אהבת התורה ואהבת השם הכלל חד הוא.

וביחוד שמחה של חתונה, שהוא ענין של דורי דורות, שלכן נוסח הברכה המקובל והמקודש "בנין עדי עד". והדיוק בזה ג"כ במשל הבנין, שהעקר בו היסוד שיהא חזק ומוצק, ולא נוגע בזה דעת העובר ושב וכו'. ויסוד הבית היהודי המבטיח שיהי' בנין עדי עד, הוא התורה והמצוות, שאושר איש הישראלי תלוי בהן לא רק ברוחניות כ"א גם בגשמיות, שהתורה היא תורת חיים, כפשוטו ג"כ, בעולם הזה הגשמי.

בברכת מזל טוב מז"ט.